

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-1359/2025-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Tini Šimović, na prijedlog sudske savjetnice Snježane Hrubec Totić, u pravnoj stvari tužitelja AUTO CENTAR POREČ d.o.o., Mate Vlašića 24, Poreč, OIB: 75973414252, kojega zastupa punomoćnik Ivan Župan, odvjetnik u Odvjetničko društvo Župan, Babić & Antunović d.o.o., Zagreb, Horvatova ulica 80A, protiv tuženika EUROHERC osiguranje d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, kojega zastupa punomoćnica Ivana Grgić Zovko, odvjetnica u Grgić & Partneri odvjetničko društvo d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, radi isplate 432,50 EUR, nakon javne glavne rasprave zaključene 28. travnja 2026. u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja, odvjetničke vježbenice Tine Pezo, i punomoćnice tuženika, dana 11. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 432,50 EUR (četiri stotine trideset dva eura i pedeset centi) zajedno sa zateznim kamatama koje teku od 28. veljače 2025. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za isplatu zateznih kamata na iznos od 432,50 EUR po stopi koja čini razliku između zahtijevane stope zateznih kamata koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine i dosuđene stope iz t. I. izreke ove presude.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 352,31 EUR (tri stotine pedeset dva eura i trideset jedan cent) zajedno sa zateznim kamatama koje teku od 11. lipnja 2026. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo

polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 125,00 EUR sa zateznim kamatama od 11. lipnja 2026. do isplate i za isplatu zateznih kamata na dosuđeni iznos troškova od 352,31 EUR po stopi koja čini razliku između zahtijevane stope zateznih kamata koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine i dosuđene stope iz t. III. izreke presude.

V. Odbija se u cijelosti zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka, kao neosnovan.

Obrazloženje

1./ Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da je u prometnoj nesreći koja se dogodila 18. prosinca 2024. nastala šteta na vozilu, marke BMW SERIJA 3, reg. oznake PU878UM, u vlasništvu oštećenika Maura Legovića iz Kaštelira, a da je tuženik tu štetu obvezan nadoknaditi sukladno polici obveznog osiguranja štetnika koju isti ima ugovorenu kod tuženika. Navodi da je oštećenik štetni događaj prijavio tuženiku čiji su djelatnici 19. prosinca 2024. procijenili štetu i sastavili zapisnik o izvidu štete. Tuženik je utvrdio da je šteta pravno osnovana te je poslao obavijest o izvršenoj uplati nespornog dijela tužitelju, međutim tuženik je samo djelomično podmirio iznos predmetne štete. Nakon šetnog događaja oštećenik je odlučio popraviti svoje vozilo kod tužitelja čija je primarna djelatnost popravak vozila (limarija i lakiranje). Tužitelj je predmetno vozilo sukladno zahtjevu vlasnika popravio, odnosno vratio u stanje kakvo je bilo prije nastanka šetnog događaja, a sve sukladno pravilima struke, te za svoju uslugu ispostavio račun br 593/1/1 u iznosu od 1.567,73 EUR (s uključenim PDV-om). Tuženik je račun ovjerio odnosno likvidirao za iznos od 1.135,23 EUR, dok razliku od 432,50 EUR, koja se odnosi na cijenu rada i koja je ujedno predmet ovog spora, nije platio. Tužitelj ukazuje da tuženik priznaje cijene proizvoljno, dok je službena cijena sata rada njegove radionice 45,00 EUR /sat + PDV. Tužitelj je s oštećenikom kao vlasnikom popravljenog vozila sklopio dana 10. ožujka 2025. ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja kojim je ustupitelj prenio potraživanje u iznosu od 432,50 EUR na primatelja, tj. tužitelja, o čemu je obaviješten ovdje tuženik.

2./ Tuženik u odgovoru na tužbu (list 65.- 69. spisa) osporava aktivnu i pasivnu legitimaciju; nastanak šetnog događaja; odgovornost; visinu tužbenog zahtjeva te traženi tijek i stopu zateznih kamata. Navodi da tužitelj nije dostavio relevantne podatke i dokaze o prometnoj nesreći niti podatke i dokaze o vozilu štetnika niti o osiguranju tog vozila kod tuženika. Ukazuje da je svaka stranka prilikom ostvarenja svojih prava dužna pridržavati se općih načela obveznog prava pa u vezi s tim ukazuje i da je oštećenik mogao izvršiti popravak vozila u drugim servisima, za bitno manji iznos, a

na što mu je tuženik ukazivao u mirnom postupku. Tuženik smatra da tužitelj ovakvu cijenu sata rada naplaćuje jer se šteta namiruje od osiguranja, a ne od fizičkih osoba pa tuženik osporava da bi cjenik koji tužitelj dostavlja bio službeni cjenik. Tuženik navodi i da oštećenik nije niti pokušao vozilo popraviti prema uputi tuženika i time smanjiti štetu.

3./ Tijekom dokaznog postupka izvršen je uvid u dostavljene isprave koje su ocijenjene u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025, dalje: ZPP). Nije izveden dokaz prometno tehničkim vještačenjem na prijedlog tužitelja i to na okolnost cijene sata rada sukladno smjernicama AZTN-a i HANFA-e niti je prihvaćen dokazni prijedlog tuženika za prometnim i/ili financijskim vještačenjem na okolnost utvrđivanja cijene sata rada lakirera i limara te prometno vještačenje na okolnost može li se predmetno vozilo vratiti u prvobitno stanje na jednak način i jednake kvalitete i prema takvim utvrđenim cijenama sata rada limara/lakirera. Navedeni dokazi su prema ocjeni suda nesvrshodni jer se odluka o osnovanosti tužbenog zahtjeva može donijeti i bez izvođenja navedenih dokaza, dok bi se njihovim izvođenjem postupak samo odugovlačio te bi se stvarali nepotrebni troškovi, a ishod spora bio bi isti. Nadalje, odbijen je dokazni prijedlog za saslušanjem tužitelja, kao i prijedlog za saslušanjem oštećenika Maura Legovića u svojstvu svjedoka, jer izvođenje navedenih dokaza ne bi dovelo do odluke drugačije od ove koja je donesena. Konačno, sud nije zatražio od tuženika da dostavi policu obveznog osiguranja štetnika niti je od tužitelja zatražio da dostavi račune popravka vozila prema fizičkim osobama za 2024. godinu sa dokazom da su isti računi plaćeni od fizičkih osoba, odnosno uvid u poslovne knjige tužitelja na okolnost cijene sata rada provođenjem financijskog vještačenja, sve iz razloga neekonomičnosti takvih dokaza i ocjene suda da se odluka o osnovanosti tužbenog zahtjeva može donijeti bez njihova izvođenja te da bi i nakon njihovog izvođenja ishod spora bio isti.

4./ Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan u cijelosti u pogledu glavičnog potraživanja, a djelomično osnovan u pogledu sporednih traženja (stope zateznih kamata).

5./ Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 432,50 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 28. veljače 2025. do isplate.

6./ Između stranaka su sporni aktivna legitimacija, nastanak šetnog događaja, odgovornost tuženika, osnov i visina tužbenog zahtjeva, tijek i stopa zateznih kamata. Sporno je postoji li doprinos oštećenika visini nastale štete, a sve s obzirom na tvrdnju

tuženika da je oštećenik odabrao opciju popravka vozila u servisu različitom od onog na kojeg ga je uputio tuženik.

7./ Uvidom u ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 10. ožujka 2025. (list 17. i 18. spisa) utvrđuje se da je Mauro Legović ustupio tužitelju svoje potraživanje koje ima prema tuženiku na temelju računa br. 593/1/1 i na temelju izvida štete br. 241010510855/1 u iznosu od 432,50 EUR. Tuženik je o ustupanju tražbine obaviješten putem e-maila 11. ožujka 2025. (list 19. i 20. spisa).

8./ Odredba članka 80. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023, dalje: ZOO) propisuje da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga, dok je odredbom čl. 81. st. 1. ZOO-a propisano da s tražbinom prelaze na primatelja sporedna prava, kao što su pravo prvenstvene naplate, hipoteka, založno pravo, prava iz ugovora s jamcem, prava na kamate, ugovornu kaznu i sl. Nadalje, sukladno odredbi čl. 82. st. 1. ZOO-a, za ustup tražbine nije potreban pristanak dužnika, ali je ustupitelj dužan obavijestiti dužnika o ustupanju. Prema odredbi čl. 84. st. 1. ZOO-a, primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja.

9./ Osim toga, za istaknuti je da prema odredbi čl. 88. st. 1. ZOO-a kad dužnik umjesto ispunjenja svoje obveze ustupi vjerovniku svoju tražbinu ili jedan njezin dio, sklapanjem ugovora o ustupanju dužnikova obveza se gasi do iznosa ustupljene tražbine. Sukladno st. 2. istog članka, kad dužnik ustupi svome vjerovniku svoju tražbinu samo radi ispunjenja, njegova obveza se gasi, odnosno smanjuje tek kad vjerovnik naplati ustupljenu tražbinu. U oba slučaja primatelj je dužan predati ustupitelju sve što je primio preko iznosa svoje tražbine prema ustupitelju. U slučaju ustupanja radi ispunjenja dužnik ustupljene tražbine može ispuniti svoju obvezu i prema ustupitelju, čak i kad je obaviješten o ustupanju (čl. 88. st. 3. i 4. ZOO-a).

10./ Slijedom navedenog, a temeljem citiranih zakonskih odredaba, tužitelj je aktivno legitimiran potraživati isplatu utuženog iznosa.

11./ Iako tuženik osporava nastanak štetnog događaja i odgovornost, stav je ovog suda, imajući u vidu sadržaj dokumentacije u spisu, prema kojoj je oštećenik tuženiku prijavio štetu iz štetnog događaja od 18. prosinca 2024., povodom koje je tuženik 19. prosinca 2024. pregledao vozilo, sačinio izvid i procjenu štete (list 10. spisa) te oštećeniku dostavio obrazloženu ponudu (list 11. i 12. spisa), a nakon toga isplatio nesporni dio (list 14. spisa) da je time tuženik konkludentno priznao kako pasivnu legitimaciju tako i odgovornost svog osiguranika za štetu. Slijedom navedenog, navodi tuženika u kojima osporava odgovornost svog osiguranika za nastanak štetnog događaja, utvrđuju se paušalnima, a time i neosnovanima.

12./ Iz isprava u spisu proizlazi da je tuženik pregledao oštećeno vozilo te sastavio izvid štete (list 10. spisa) u kojem su specificirana oštećenja na vozilu, dijelovi za zamjenu i popravak te radno vrijeme popravka (limara 9 sati i lakirera 8,3 sati), kao i potrošni materijal lakirera (225,67 EUR).

13./ Uvidom u račun br. 593/1/1 koji je tužitelj izdao vlasniku vozila, s dospijjećem plaćanja 27. veljače 2025. (list 9. spisa) vidljivo je da se isti, između ostalih stavki, odnosi na limarski rad u trajanju od 9 sati po cijeni od 45,00 EUR po satu uvećano za PDV te lakirerski rad u trajanju od 8,3 sata po cijeni od 45,00 EUR po satu uvećano za PDV te na potrošni materijal lakirera (225,67 EUR). Cijena potrošnog materijala (boja za lakiranje) obračunata je u istom iznosu i u izvidu štete tuženika i ispostavljenom računu tužitelja.

14./ Bez obzira na to što je tuženik ukazao oštećeniku na obvezu popravka vozila u servisima s jeftinijom cijenom, a najmanje istom kvalitetom popravka, ovaj sud ističe stav da društva za osiguranje nisu ovlaštena određivati po kojoj će cijeni radnog sata treće osobe obavljati posao u radionici, kao i da oštećena osoba, odnosno osiguranik može slobodno izabrati gdje će popraviti svoje vozilo i na temelju računa popravka koje mu je izdala izabrana radionica u kojoj je izvršen popravak zahtijevati naknadu štete odnosno naknadu iz osiguranja, što je također i mišljenje Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja od 20. veljače 2020. (list 65.-68 spisa). Stoga, odabirom tužiteljeve radionice za popravak vozila, oštećenik nije doprinio nastanku štete u smislu čl. 1092. ZOO-a jer je slobodan u odabiru radionice (ovlaštenog ili neovlaštenog auto servisa) u kojoj će popraviti oštećenja na svom vozilu.

15./ S obzirom da je tužitelj oštećeniku obračunao cijenu sukladno svojem cjeniku (list 16. spisa), sud je ocijenio, osobito uvažavajući vrijednost predmeta spora i troškove koji bi bili izazvani provođenjem vještačenja, koji bi mogli premašiti vrijednost predmeta spora, da nije niti svrsishodno niti ekonomično provoditi po tuženiku predložena vještačenja.

16./ Slijedom svega navedenog, tuženik je dužan isplatiti upravo onu cijenu radnog sata obračunatu po cjeniku (satnici) tužitelja (list 16. spisa), navedenu na predmetnom računu. Slijedom navedenog, sud je ocijenio da je u cijelosti osnovan zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 432,50 EUR koji je tuženik dužan isplatiti u skladu s odredbama čl. 1045. i 1046. ZOO-a.

17./ Sukladno odredbi čl. 81. st. 1. ZOO-a s tražbinom prelaze na primatelja sporedna prava, kao što su pravo prvenstvene naplate, hipoteka, založno pravo, prava iz ugovora s jamcem, prava na kamate, ugovornu kaznu i sl. Sukladno navedenoj odredbi, na tužitelja je prešlo i pravo oštećenika na zatezne kamate.

18./ Odštetni zahtjev podnesen je 19. prosinca 2024., što je navedeno u konačnoj ponudi tuženika (list 11. spisa) pa je stoga zatezne kamate na iznos naknade štete tužitelj ovlašten potraživati od podnošenja zahtjeva, sukladno čl. 12. st. 6. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine br. 151/2005, 36/2009, 75/2009, 76/2013, 152/2014, 155/2023) u vezi čl. 81. st. 1. ZOO-a. Međutim, s obzirom da tužitelj zatezne kamate potražuje tek od 28. veljače 2025., sud je odlučio u granicama postavljenog zahtjeva (čl. 2. st. 1. ZPP-a).

19./ Stopa zatezne kamate koja se primjenjuje na ostale odnose određena je sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a. S obzirom da se ne radi o odnosu koji je proizašao iz trgovačkog ugovora da bi bilo mjesta primjeni kamatne stope koja se primjenjuje na takve odnose, odbijen je zahtjev tužitelja za isplatu zateznih kamata preko dosuđene stope te je odlučeno kao pod t. II. izreke presude.

20./ S obzirom da je tužitelj uspio u cijelosti u pogledu glavnog potraživanja, dok nije uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu koji se odnosi na sporedna traženja (zatezne kamate preko dosuđene stope), tuženik mu je dužan nadoknaditi troškove parničnog postupka u cijelosti (čl. 154. st. 5. ZPP-a).

21./ Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. u vezi čl. 155. ZPP-a te odredbi čl. 164. ZPP-a, a odnosi se na trošak zastupanja tužitelja po punomoćniku odvjetniku, u granicama zahtjeva istaknutog u troškovniku (list 84. spisa), prema vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23, 107/25, dalje: Tarifa) pa je tužitelju priznat trošak parničnog postupka za sastav tužbe od 27. svibnja 2025. u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 7.1. Tarife); za zastupanje na ročištu 28. travnja 2026. u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 9.1. Tarife) te zastupanje na ročištu za objavu presude 11. lipnja 2026. u iznosu od 50,00 EUR (Tbr. 9.3. Tarife), što ukupno iznosi 250,00 EUR, koji iznos valja uvećati za pripadajući porez na dodanu vrijednost (62,50 EUR) (T.br. 46 Tarife), što sveukupno iznosi 312,50 EUR.

22./ Imajući u vidu da je odredbom čl. 7. st. 1. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" br. 118/18., 51/23., dalje ZSP) propisana dužnost stranke pristojbu za podneske koji se podnose u elektroničkom obliku platiti prilikom njihovog podnošenja, kada se pristojba plaća u visini polovice propisanog iznosa pristojbe utvrđene Uredbom o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" 37/23, dalje: Uredba) trošak potreban za vođenje parnice, a na koji tužitelj ima pravo na naknadu od tuženika sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a, je upravo trošak u visini polovice propisanog iznosa pristojbe za tužbu koji je tužitelj mogao uplatiti prilikom podnošenja tog podneska. Tužitelj tako ima pravo na naknadu troška sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 13,27 EUR prema Tbr. 1. st. 1. Uredbe, u vezi s čl. 7. st. 1. ZSP. Također mu pripada pravo na naknadu troška sudske pristojbe za presudu prema Tbr. 2. st. 1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" 37/23, 50/26), a koji je priznat u granicama postavljenog zahtjeva (čl. 2. st. 1. ZPP), u iznosu od 26,54 EUR.

23./ Slijedom navedenog, tužitelju su priznati troškovi parničnog postupka u sveukupnom iznosu od 352,31 EUR pa je odlučeno kao pod t. III. izreke presude.

24./ Odluka o zateznim kamatama na dosuđeni parnični trošak temelji se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a, dok se odredba o stopi zatezne kamate temelji na odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a, pa su tužitelju priznate zatezne kamate na dosuđeni parnični trošak od dana 11. lipnja 2026. do isplate, po stopi propisanoj za ostale odnose. Stoga je odlučeno kao pod t. III. izreke presude.

25./ Odredbom čl. 155. ZPP-a je propisano da će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice. Stoga, tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 5. studenoga 2025. u zatraženom iznosu od ukupno 125,00 EUR jer isti nije bio potreban za vođenje parnice, a s obzirom da je tužitelj u navedenom podnesku naveo da osporava navode

iz odgovora na tužbu (a koje je mogao iznijeti i na održanom pripremnom ročištu) te dalje ponavlja navode koje je već iznio u tužbi. Konačno, odbijen je kao neosnovan i zahtjev tužitelja za isplatu zateznih kamata na dosuđeni iznos troškova postupka preko stope koja se primjenjuje na ostale odnose, jer se u konkretnom slučaju ne radi o odnosu koji je proizašao iz trgovačkog ugovora. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod t. IV. izreke presude.

26./ Tuženiku koji je izgubio parnicu ne pripada pravo na naknadu troškova parničnog postupka, stoga je njegov zahtjev za naknadu troškova postupka odbijen kao neosnovan na temelju čl. 154. st. 1. ZPP-a te je odlučeno kao pod t. V. Izreke presude.

U Zagrebu 11. lipnja 2026.

Sutkinja:
Tina Šimović

Nacrt odluke izradila sudska savjetnica:
Snježana Hrubec Totić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 15 (petnaest) dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena, odnosno od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku osam dana od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje).

Žalba se podnosi putem ovog suda.

Presuda kojom se završava postupak u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP osim zbog povrede iz čl. 354. st. 2. toč. 3. ZPP (čl. 467. st. 1. ZPP).

Broj zapisa: **9-30889-36e3d**

Kontrolni broj: **0aad4-6aead-71904**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TINA ŠIMOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.